

Prevoz na delo je še za marsikoga izredno bolče vprašanje. Zaradi nekod še neurejenih prometnih zvez, mnogi menjajo službe, delovna mesta. Jasno je, da zavoljo tega tripi protzvodnja in gospodarstvo v celoti.

O tem, kako organizirati to komunalno dejavnost, ki ima vsekakor širok pomen, imajo mnogi kaj različna mnenja...

Direktor tovarne »Planika« Andrej Verbič iz Kranja meni takole: »Sedaj

je praksa taka, da večina podjetij še vedno sama organizira prevoze svojih delavcev v tovarno in domov. Mislim, da tega ne bi kazalo niti spremjamali, vendar se mi zdijo potrebo podpariti, da bi bilo prav, če bi bilo pri prevozih nekoliko več koordinacije med samimi podjetji, ki imajo lasten avtopark. Tako bi nedvomno prihranili marsikakšno brezpotrebno vožnjo in končno bi tudi prevoz pocenili.

Je pa sam problem prevoz po-membra stvar, ki bi jo morali začeti temeljitejše proučevati. Ne bi bilo napak, če bi pri Občinskem ljudskem od-

boru ustanovili neki organ, ki bi se pečal zgoj s to problematiko.

Iz koordiniranega prevoza delavcev na delo in na domove tudi izhaja možnost, da bi nekatere tovarne začele z delom morda kakšno uro pozneje, sveda tam, kjer to ne bi motilo proizvodnega procesa. Tako bi namreč v večji meri izkoristili prevozna sredstva in tudi zmanjšali naval delavcev in uslužencev prav v za promet najbolj kritičnih juntrajih in opoldanskih urah — od šestih do sedmih in od štirinajstih do petinajstih.«

AKTUALNO Vprašanje

MLADINA NEPOSREDNO

Pred nalogami

G. Martulek, 28. julija. —

Včeraj je bil v Gozd Martulku plenum Okrajnega komiteja LMS, kateremu so prisostvovali člani sekretariatov Občinskih komitejev LMS, ki so bili tu na seminarju. — Razpravljali so predvsem o sistemu dela vodstev mladinskih organizacij in o nekaterih pomembnejših nalogah mladine kot so priprave na VI. Kongres LMS, ki bo prihodnj mesec v Celju, o pripravah na volitve v Okrajinu in občinske ljudske odbore, pripravah za VII. Kongres ZKJ, o petnajstletni USAOJ itd.

Ker je bil čas zasedanja omejen, so obširnejše razpravljali le o sistemu dela vodstev mladinskih organizacij. Za uvodni referat je bil preobširen in preveč

slošen, tako da za drugi del plenuma ni bilo dovolj časa.

Mladina Gorenjske je letos precej aktivna in beleži dokaj lepe uspehe pri svojem delu. Seminarje bo v letosnjem letu obiskalo blizu petsto mladincev in mladink. Po tovarnah prirejajo sedaj posvetovanja za mladine člane delavskih svetov, na katerih jih seznanjajo s sklepi nedavnega kongresa delavskih svetov. Podobna posvetovanja bodo pripravili tudi v občinah. V zvezi z volitvami v ljudske odbore in njihove organe so ugotovili, da doslej v njih so deluje že vse premalo mladine. Po predlogih, ki so jih pripravili, naj bi v bodoče ljudske odbore izvolili 258 članov LMS. Poj.

NAMIZNI TENIS

Madžari se že nastopili

Golnik, 28. julija. — Sinoč so že prišli prvi tekmovalci v Kranj, ki bodo sodelovali na tradicionalnem namiznem teniškem turnirju ob občinskem prazniku. Dopoldne so že tekmovali in sicer so se pomagili s kombinirano ekipo Triglav na Golniku. Člani moštva »Lombik« in Budimpešte so bili kot je bilo lahko predvideti precej boljši in so vseh deset iger odločili v svojo korist. — REZULTATI: moški — Regoči : Cesen 21:16, 18:21, 21:15, Machan

: Kovačič 21:13, 17:21, 21:12, Braun : Zezina 21:16, 21:19, Varkonyi : Plut 21:11, 21:8 — ženske — Tamaska : Teran 21:16, 21:12, Jancso : Bogataj 30:28, 21:11, — ženske dvojice: Tamaska — Jancso : Teran — Bogataj 21:12, 21:9, moški dvojice: Regeči — Machan : Zezina — Cesen 21:13, 21:11, Jancso — Braun : Plut — Kovačič 21:18, 21:18. Nocoj so prispevali v Kranj tudi drugi inozemski tekmovalci.

RS.

Na Primakovem so odkrili spominsko ploščo padlim v NOB

V ponedejek dopoldan je tenenska organizacija ZB na Zadržnem domu na Primakovem odkrila spominsko ploščo 47 borcem in žrtvam fašističnega terorja. Svečanemu odprtiju je prisostvoval tudi predsednik Občinskega odbora SZDL Martin Košir, zastopniki političnih in družbenih organizacij, številni domačini in svojci padlim. Ob tej slovesnosti je bil izveden tudi lep kulturni program, na katerem je sodelovala tudi godba na pihala »Svobode« iz Kranja, pionirski odred »Staneta Kovačiča« iz Primskega in drugi, desetina strelec tamkajšnje streške družine pa je izstrelila častno salvo. C. R.

V Kranju bo atletsko tekmovanje

Občinska športna zveza bo v Kranju za občinski praznik preredila več športnih tekmovanj, med drugim tudi atletsko tekmovanje v Šavškem logu, ki se ga bodo latko udeležile vse ekipe športnih društav v občini. Moški bodo tekmovali v balkanski štafeti 800×400×200×100 m, ženske pa 4×200 m. V Stražišču in Struževem pa bo 30. julija hitro streljanje z vojaško puško. Te vrste tekmovanje bo privič v Kranju.

naš razgovor

UPOKOJENEC — KOT PASTIR

Doma je iz Gorj pri Bledu...

Njegove generalije: sedaj pastir-upokojenec, bivši gozdni delavec v gozdovih Jelovice in Pokljuke ter na Koroškem. — Njegovo od gub izbrazданo lice pove, da ima natanko 72 let. Prtljaga — nahrbnik, iz katerega molji dežnik brez ročaja, ki ga je zob časa že močno načel.

Ko se poljež iz Lesc in zavijejo po lepi asfaltni cesti proti Bledu, je na lev strani prostran pastnik, ki mu pravijo Hraska gmajna. Srečate ga lahko, ko sloni ob cesti in se pogovarja z mimoščitimi otroci, lahko pa ga je videti tudi, ko zavrača živino, ki mu uhaja.

»Že osem let pasem krave iz Hras. Vsako jutro ob pol šestih jih zberem pri lastnikih in jih

nato ženem na pašo...«

»In do kdaj pasete?«
»Do pol osmilj zvečer!«
»To je kar lepa čreda. Koliko glav živine?«

»Devinštirideset!«
»Kaj vas je privedlo do tega, da ste postali pastir?«

»Pokojnina je majhna, pa tudi sicer se ne bi imel kam dati. Tako pa dobim za pašo hrano pri lastnikih živine in še pettisoč dinarjev mesečne nagrade...«

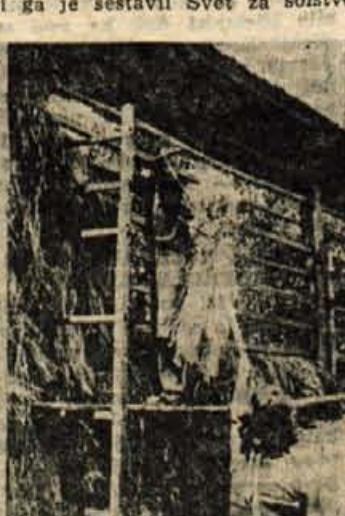
Kljub sedmim križem, je stari Slivnik še kar dobre volje in pravi, da mu nobena krava ne more uiti. Če je treba še tudi steče za njo.

Pasel bo do 21. oktobra, prvič pa jih je prignal letos v Hrasko gmajno na pašo 10. maja.

Dejal je, da bo pasel, dokler ga bodo noge držale... I. A.

(Zgoraj desno) Novozgrajena planinska postojanka v Dragi pri Begunjah. — (Zgoraj levo) Vidaj, ki je pšenica pod kozolcem, ni več strahu pred točo. — (Silka desno) Po napornem oranju — počitek.

(Zgoraj desno) Novozgrajena planinska postojanka v Dragi pri Begunjah. — (Zgoraj levo) Vidaj, ki je pšenica pod kozolcem, ni več strahu pred točo. — (Silka desno) Po napornem oranju — počitek.

TE DNI PO SVETU

△ Predsednik vzhodno-nemške vlade Otto Grotewohl je v soboto objavil pred šefi diplomatskih misij v demokratični republiki Nemčiji deklaracijo svoje vlade, v kateri vlada predlaga konfederacijo Vzhodne in Zahodne Nemčije kot uvodni korak k ponovni združitvi.

Vzhodno nemška vlada se v deklaraciji zavzema za naslednje ukrepe, preden bi upostavili konfederacijo: prepoved vskladisanja in proizvodnje atomskega orožja ter atomskih bomb na ozemlju Nemčije; izstop Zahodne Nemčije iz organizacije Atlantske zveze in Vzhodne Nemčije iz Varšavskega pakta, ukinitev obvezne vojaške službe v Zahodni Nemčiji ter sporazum med nemškima državama o številu čet ob teh strani; skupni ali poseben korak pri števih velesilah za postopni umik njihovih čet in Nemčije.

△ V soboto je bil slovensko odprt IV. festival jugoslovanskega filma, pod pokroviteljstvom predsednika Republike Tita. Otvoriti je prisostvoval odposlanec predsednika Republike, član Zveznega Izvršnega sveta Avdo Humo. Festival je pričel po uvodnih besedah predsednika prireditvenega odbora in člana Izvršnega sveta Hrvatske Mike Spiljaka, ki je poudaril pomen prireditve za razvoj naše kinematografije.

△ Z velikim uspehom delavcev in njihovih sindikalnih organizacij se je v soboto zaključil veliki stavkovni val v Franciji. Stavka, malone 100.000 delavcev, je trajala 18 dni. Naposled so predstavniki francoskih privatnih bank sprejeli večino zahtev bančnih uslužencev ter privolili v povisjanje plač za 5,5%.

Direkcija električnih in plinskih central ter omrežja daljnovidnosti je hkrati privolila v to, da odobi svojim uslužencem nagrade v znesku 30% njihovih mezd. — Tudi stavka nad 30.000 uslužencev in Ježarjev v francoskih kaznilnicah je bila zaključena s tem, da so delno ugodili zahtevam članov sindikata po zvišanju plač.

△ Blivši grški minister Leon Makas je v soboto na tiskovni konferenci pojasnil nov načrt grške vlade o ureditvi ciprskega vprašanja, po katerem bi prebivalci tega otoka po šestih letih prehodnega obdobja dobili popolno neodvisnost. Ciper bi postal neodvisna država pod poroštvo Organizacije združenih narodov in na podlagi trojne pogodbe, ki bi jo podpisale Velika Britanija, Turčija in Grčija. Makas je poudaril, da je ta načrt podprt tudi nadšef Makarios.

△ V petek ponoči je bil v Guatemala-cityju izvršen atentat na guatemalskega predsednika Carlosa Castilla Armasa. Atentator je bil eden izmed stržarjev predsedniške rezidence, ki se je takoj po izvršenem atentatu ubil. Predsedniško dolžnost je prevzel podpredsednik Luis Arturo Gonzales Lopez.

IZDAJA CASOPISNO ZALOŽNIŠKO IN TISKARSKO PODJETJE »GORENJSKI TISK« / DIREKTOR SLAVKO BEZNİK / UREJA UREDNIŠKI ODBOR - ODGOVORNI UREDNIK MIRO ZAKRAJŠEK / TELEFON UREDNISTVA ST. 475, 307 — TELEFON UPRAVE ST. 475 / TEKOČI RACUN PRI KOMUNALNI BANKI V KRANJU 61-KB-1-Z-136 / IZHAJA OB PONEDELJKIH IN PETKIH / LETNA NAROCNINA 600 DINARJEV, MESECNA 50 DINARJEV

VREMENSKA NAPOVED
V prvi polovici tedna sončno vreme z delnimi pooblaščitvami; proti koncu tedna se bo temperatura dvignila.

LUDJE IN DOGODKI
MALA VOJNA ZA VELIKE KORISTI

Na puščavskem pesku bližnjega vzhoda je spet postal vroče. Tokrat so odtekli strelji na skrajnem jugo-vzhodnem delu velikega arabskega polotoka, v sultanatu Omana in Muskata. Verski poglavar se je upri vladajočemu sultanu, upor se je razširil po notranjosti sultanata, padle so prve žrtve...

Oman je samo eden številnih sultanatov in emiratov, ki so načinkani ob obali arabskega polotoka. Plemenski spori in krajevni upori so tamkaj na dnevnem redu. Tudi sedanja bitka na razgretem puščavskem pesku nekje v notranjosti Omana bi drugač ne zbujovala prevelike međnarodne pozornosti, če se ne bi v njej zrcalile nasprotjujoče si koristi velikih sil. Zato imajo na videz nepomembni dogodki v omanski puščavi globoko in važno ozadje. Četudi gre za še tako zapletene verske, politične, kulturne, rasne ali druge spore, je na Blížnjem vzhodu že pravilo, da se za vsem skriva — petrolej. Tako je tudi tokrat.

Oman je majhna dežela, Meri komaj 82.000 kvadratnih milij. Je to zaostala država. Nekdaj je bilo tod znano tržišče za prodajo afriških sušnjev, pozneje so si ob obali našli zatočišče krovločni morski roparji, še kasneje se je tod uveljavil britanski lev, ki je rabil Oman kot važno strateško točko na poti v Indijo. Danes se Oman ne more več izkazati s takimi slikovitostmi, zato pa je postal še bolj privlačen zaradi petroleja.

Angleži so zgodaj spoznali vrednost zemeljskih zakladov sicer siromašne dežele. Od sultana so dobili koncesije za črpjanje petroleja, v zamenjavo pa so ga postavili pod svojo zaščito. Odtek se vije na sultanovi palači tudi britanska zastava. Angleži so bolj gospodarji kot gostje v Omanu, britanski oficirji vodijo maloštevilno sultano vojsko, sila britanskega orožja čuva sultanova prestol. Obojestranska »ljubezen temelji na čisti trgovski računici. Sultan je bil tisti, ki je dal Britancem koncesije za izkoristitev petrolejskih vrelcev, on je tisti, ki je pripravljen sodelovati z Angleži tudi v prihodnje. Zato je Britancem tudi toliko pri-

Toda že Angleži podpirajo omanskega sultana, je za njihove petrolejske tekmece prva stvar, da ga odstranijo. In takih tekmecev ne manjka. To so predvsem ameriške petrolejske družbe, ki so se v zadnjih letih silovito razmahnile po vsem Blížnjem vzhodu in tam uspešno spodriva britanske konkurenke. Njihova glavna postojanka je v sosednji Saudovi Arabiji. Odtod, trdijo Angleži pa tudi drugi, prihaja pobuda za upor v omanski notranjosti. Zato, pravijo v Londonu, tudi terjajo uporniki priključitev k Saudovi Arabiji. So pa seveda tudi še očitnejši razlogi za tako obtoževanje ameriških petrolejskih družb.

Boj se je sicer vnel med ne-pokornim verskim poglavarem

in vladajočim sultonom, v resnici pa se je bitka med koristimi ameriških in britanskih petrolejskih družb. O tem govorijo tisti očitki Londona Washingtonu in dosti glasnejše kritike britanskega časopisa na rovaš ameriške politike. Takšen spopad med ameriškimi in britanskimi petrolejskimi koristimi ni nekaj novega. Opažamo ga lahko redno, odkar se je začela iranska petrolejska kriza pa vse tja do nedavnih nemirov ob jemenski meji. Toda vse kaže, da so tokrat Britancem popustili živci. »Boj, ki se bije na nekaj kilometrih peska,« piše londonski »Sunday Express«, »je boj, ki zadeva življenske koristi Veliike Britanije, boj za petrolej in oblast na Blížnjem vzhodu.« In nato časopis glasno izkraja svarilo: »Naj kralj Saud in ameriški petrolejski mogotci vedo tole: Veliiko Britanijo so že izgnali s številnih posesti na Blížnjem vzhodu, zato ne bo dovolila, da bi jo pregnali tudi iz Omana.«

Na kakšen odmev bodo, taka in podobna svarila naletela pri ameriških »zaveznikih« je težko reči. Se težje je napovedati, ali se bodo Amerikanici iz obzira do evropskega zaveznika odrekli nekatерim svojim interesom. Dejstvo pa je, da so Angleži vso zadevo zelo resno vzel. Ob prvih novicah o omanskem uporu so sredi poletnih počitnic sklicali izredno sejo vlade, z oboroženimi silami pa so pohitili na pomoč ogroženemu sultanu.

MARTIN TOMAZIČ

naša kronika

OLO KRAJN BO PRISPEVAL
ZA CEPLJENJE PROTI
OTROŠKI PARALIZI
400.000 DEVIZNIH DINARJEV

Svet za zdravstvo pri Okrajnem ljudskem odboru Kranj je na seji, dne 26. julija izvolil koordinacijski odbor, ki naj bi vsklajeval priprave za jesensko cepljenje proti otroški paralizi in skrbil zlasti za dotor potrebnih deviznih in dinarskih sredstev za te namene. Predsednik omenjenega odbora je podpredsednik OLO Kranj Ivan Bertoncelj - Johan, član pa so: podpredsednik OLO Kranj Dušan Horjak, organizacijski sekretar OK ZKS Albin Jensterle, predsednik Sveta za zdravstvo OLO Lovro Cerar in predsednik Okr. odbora RK dr. Ivan Cof. Svet za družbeni plan in finance je na zadnji seji že odobril za cepljenje proti poliomielitisu 400.000 dinarjev iz deviznih sredstev okraja.

OTVORITEV MUZEJA
NA BLEJSKEM GRADU

Pred kratkim so v novo urejenih prostorih blejskega gradu odprli prvi splošni del muzeja. Po uvodnem načrtu predsednika blejske občine je ravnatelj Narodnega muzeja v Ljubljani dr. Jože Kastelic na kratko orisal zdogovino blejskega gradu in omenil dosedanja prizadevanja pri obnovitvenih delih grajske zgradbe.

V doslej obnovljenih prostorih prvega nadstropja, v reprezentančnem traktu, so razstavljeni številni zgodovinski predmeti, slike in grafska sobna oprema. Le-ta sicer ni z blejskega gradu, je pa pomembna za ponazoritev stanovanjske kulture v obdobjih renesanse, baroka in rokokoja. Celotna razstavljena oprema je last Narodnega muzeja v Ljubljani. V bližnjem prihodnosti nameravajo muzej razširiti tudi na spodnje prostore reprezentančnega trakta, ki jih še obnavljajo. Doslej je občina Bled porabila za te namene nič manj kot 20 milijonov din.

TEKMOVANJE TRAKTORISTOV
V SENČURJU

V nedeljo dopoldne sta Okrajna zadržna zveza Kranj in kmetijska tehnična organizacija pri Okrajnem odboru Ljudske tehnike v Kranju priredila v Senčurju tekmovanje traktoristov. Udeležilo se ga je 13 najboljših traktoristov iz kmetijskih zadrug in državnih posestev Gorenjske. Vsak tekmovalec je moral zorati 5 avrom zemlje. Komisija, ki je ocenjevala hitrost in kvaliteto oranja, je pripisala prvo mesto Francu Strahanu z Državnega podjetja »Sava«. Senčur, drugo mesto Janku Kranju z istega posestva, tretje mesto pa Francu Voglarju iz KZ Naklo. Najboljši tekmovalci bodo odšli tudi na republiško prvenstvo, ki bo letos v Celju.

Cr.

NESREČA

Z JADRALNIM LETALOM

Dne 24. julija ob 6.30 uri zjutraj se je pri pristajaju na letališču v Lesčah ponesrečil pilot - jadralec Kristjan Bertoncelj z Jesenic. Letalo je s krilom udarilo v zemljo in se pri tem razobil. Pilot si je zlomil ključnico, več reber ter koljeno kost. Tako po nesreči so ga prepeljali v ambulanto v Radovljico, potem pa v jesenško bojnišnico.

S. J.

SMRTNA NESREČA V ŽELEZARNI

V četrtek dopoldne se je pripetila v žični valjarni obratna nezgoda, ki je terjala smrtno žrtev - 34-letnega Salka Pivača iz Bosne. Za časa nezgode je delal na proggi 460 žične valjarne. Z železnim drogom je dvigal železo. Nekaj po 11. uri je pripeljal mimo žerjev, kar je povzročilo stik med žerjavo in nezavarovanim drogom. Električni tok je vrgel Pivača na železno ploščo ter je pozneje poškodbam podlegel. — To je bila hkrati prva smrtna nezgoda v letošnjem letu v Železarni!

STRELA JE UDARILA
V KOZOLEC

Preteklo nedeljo je strela med opoldansko nevihito udarila v kozolec posestanca Aleša Butaliča iz Lahovič. Požar je zajel tri okna (štante) pšenice. Le hitra intervencija domačih gasilcev in sosednjih društev je preprečila, da ni pogorelo vseh 12 oken naloženega žita.

RAZGOVOR PO TELEFONU

27.

Telefon nam gre dostikrat hudo na jetra, kadar nas nenehoma prekinja pri delu ali v razgovoru, kljub temu pa je praktična iznajdba, ki nam olajšuje delo. Včasih pa nam je tudi v potu, da med delovnim časom opravljamo privatne razgovore. To sicer ni prav, toda prav zato je bolj mikavno. So ljudje, ki smatrajo privatno telefonado v službenem času že kot pridobiljeno, samo ob sebi umevno pravico. Kdo bi godrnjal zaradi tega, ko pa se pri nas še ne zdi tako hudo škoda izgubljenega delovnega časa. Saj vendar nismo v Ameriki, kjer so vsko delo že tako frdamanovo preštudirali, da ga normirajo že s sekundami. V primerjavi s tem je pri nas še prava idila.

Telefon pa pride včasih prav tudi zato, ker si po njem lahko koga privočišči, če se ti je zaradi česa zameril. Čeprav storis drugemu in s tem morda krivico, ti ne moreš nič, če ga po telefonu nadereš anonimno. Za to, da na tak način usekaš človeka in mu storis tudi krivico, seveda ni treba nobene korajže, glavno je, da imaš tako trdo kožo, da sam sebi ničesar ne očitaš.

Zdaj pa na zgodbico, ki sem jo pravzaprav hotel povedati.

Sredi dopoldneva je zabrnel na pisalni mizi telefon. Vodja oddelka je samogibno dvignil slušalko in zasišal:

»Halo! Prosim Vas, ali pokličete k telefonu tovarišico to in to.«

In tovarišica ta in ta je prišla k telefonu, ker jo je šel vodja oddelka poklicati v drugo sobo. On pa je bil priča intimnega ljubavnega razgovora; ker pa je bil zamisljen v svoje delo, se je šele čez čas, oti neroda! spomnil, da je pravzaprav indiscret, če še dalje prisostvuje razgovoru in je zato odšel iz sobe, čeprav nekoliko nervozno, ker ga je čakalo nujno delo. Cakati je moral kar četrt ure, preden je tovarišica ta in ta prišla ven, se šefu nekoliko v zadregi oprostila in odšla na svoje delovno mesto.

Drugi dan pa spet: »Prosim Vas, pokličete k telefonu tovarišico to in to!« Tretji dan spet. Četrti dan pa se je vodja oddelka temu upri:

»Oprostite, toda že gre spet za privatni pogovor, tovarišice ne morem poklicati, ker niti jaz niti ona ne moreva zaradi tega prekinjati svojega dela.«

Glas onkrat žice se je razzelil: »Ste pa hudičovo indiskretni, če zahtevate, naj Vam povem, kaj se bom s kom razgovarjal. Mar tovarišica nima pravice, da se razgovarja, kar hoče? Skoraj bi vas moral vprašati, če ste že kazališči o demokraciji, o svobodi osebnosti in tako dalje. Saj skušate človeku, ki je slučajno pri vas v službi, kратiti osnovne pravice. Delovni čas, pravite, da trpi. Ne bodite no dilakopeksi, prosim vas.«

Ta na tej strani telefonske žice se je že skušal obvladati, a glas se mu je že tresel od jeze:

»Oprostite tovariš, ne gre za nobeno kratenje pravice, za nobeno kratenje demokracije. Gre za načelo: v delovnem času naj se človek ukvarja s službenimi, ne pa s privatnimi zadevami. Ne rečem, če gre za kak nujen primer, recimo, za ne-nadno bolezni v družini, ali pa celo, kdaj pa kdaj, tudi za privaten zmenek. Toda — tovariš, vsak dan pa ne morem odhajati od svojega delovnega mesta samo zato, da se bosta vidla lahko nemoteno razgovarjalci v vajnih stvareh. Za tovarišico, s katero razgovarjate, pa pomeni to pravzaprav toliko, kot da bi dovolili, da dela dnevno četrt ure manj kot drugi uslužbenci... Ali morebiti pri vas kaj takega dopuščate?«

»Zdaj mi boste pa še pridigli, že tega se manjka! Prosim vas, pokličite tovarišico...«

Tega na tej strani telefonske žice je pa zdaj res vrglo pokonec:

»Pojdite k vragu Vi in Vaša tovarišica. Privatnih razgovorov ne dovolim, pa amem besedil!«

Iz slušalke je zatulilo: »Prekleti birokrati!« Samo še to. Nič drugega.

V slušalki se je oglasil običajen tu — t — u — ut tu — t — t — t — u — ut.

Vodja oddelka se je spet skušal lotiti dela, pa mu ni in ni več slo. V srcu ga je pekla beseda, čeprav je bil trdno prepričan, da je bila vržena vanj povsem po krivici. Pekla je pa vendarle. Z.

Kranj, 28. julija. — Spela... Oče iz Kranja... Boris... kvintet Zadovoljni Kranjci itd., so bile glavne privlačnosti sinočnega javnega veselega večera na Titovem trgu v Kranju. Priznati je treba, da niso razočarali, saj je bilo šal, kritike in vesele melodije na pretek. Med mnogo je bilo slišati tudi ugibanje, kdo

VIGENCI ROMAN

Ni čakal njenega odgovora, prizel jo je k sebi in ji s poljubi strastno gnetel ustnice. Upogibala se je v njegovih močnih rokah kakor vrbova šiba in ginila od sreče in slabosti. Bilo ji je, kakor da je vse življenje čakala na njegov objem in hlepela po poljubih. Nič drugega si ni želeta, kot da bi je nič več ne izpustil in bi jo ljubil in poljubil, dokler bi je ne izšgal do srčnih korenin. Ko jo je izpustil, se je opotekla kakor pijana. Ni slišala, ni ji bilo mar, kaj ji govoril.

Cez nekaj minut se je zavedila iz omame. Segla si je v zmršene lase in jih popravljala, nerodno ji je bilc. Bog, nikoli je nihče ni tako poljubil kot Dominik! Jezna sama nase, ker se mu ni prav nič upirala, je vstala in rekla:

»Na Poolno si pa pozabil!«

Dominik se je glasno, zveneče zasmehal. »Ana, kje pa boš našla fanta v mojih letih, ki še ni imel dekleta?« Menda ne misliš, da je bilo tisto s Polono zares? Otočarija, nič drugega.«

»Če si njo potegnil, mene ne boš,« je preteče odvrnila Ana.

Zresnil se je. »Bog mi je priča, da me krivo sodišči! Ce me mraš, sem te vsako uro pripravljen vzeti za ženo.«

Njegove moške besede so jo prepričale, žal ji je bilo, ker mu je omenila Polona. Saj res, dekle brez dote, dekla res ne more postati Dominikova žena. Neumno je misliti in če mu bo kaj očitala, se bo samo osmešila.

»Verjamam,« je rekla Ana resno, »verjamam ti, Dominika.«

Ločila sta se. Ana je šla s počasnimi, težkimi koraki po stopnicah. Sredi stopnic je postala in pomislila, da je pravzaprav prišlo čisto drugače, kakor si je mislila in želeta. Čudna kupčija, o kateri je vedela tako malo, Polona, ki jo hoče Dominik zapustiti... Oh, nekoč, pred mnogimi leti si je ljubezen in snubljenje drugače predstavljala. Toda tudi tako je dobro. Končno je ujela srečo, za katero se je doslej zaman pehala in je ne sme izpustiti.

VIII

Drugo jutro je Dominik zdaj vstal. V vseh udih je čutil utrujenost od dolgega potovanja, toda pregnal si jo je z mrzlo vodo in lotila se ga je fantovska obesnost. Zaradi nekaj slaboprespanih noči vendar ne bo čemeren, posebno, ko ga čaka toliko dela. Zavedal se je, da bo moral zelo hiteti; rok, ki mu ga je dovolila družba, je bil kratek in če se ne bo držal pogodbe, lahko družba izgubi zaupanje vanj in konec bo naročil. Jezil se je, ker ga je roka še zmerajbolela, zdele se mu je, da bi bilo vse pravi čas gotovo, samo da bi mogel prijeti za kladivo. Priganjala ga je vročična naglica, ki ga je prevzela na poti v Gradec in ga ves čas ni zapustila.

Šel je v zgornji vigenc in začel šariti po njem. Vedel je, da bi bilo treba marsikaj popraviti, preden bi lahko pripeljal delavce noter, toda zato zdaj ni časa. Delali bodo pač v podrtiji, ne gre drugače. Ko se je razgledoval, se mu je zdele, kakor da se mu stara stavba roga. Kar je prijel v roke, je bilo zanič in kazalo je, da se bo vse polomilo, kakor hitro bodo krepke koščke roke temljito zgrabile. Dominik je stisnil ustnice, potem pa si je odločno rekel:

»Mora iti! Prisilil bom!«

Čutil je, da mora prisiliti vse po vrsti: stari vigenc, delavce, ki bodo morali delati noč in dan, očeta Zgonca, ki mu mora posoditi denar, ker drugače ne more začeti. Bil je odločen, da to storil.

Ko je slišal, da so v spodnjem vigencu zaškripala vrata, je stopil tja. Stric Miklavž je odpiral, drugih še ni bilo. Dominik je postal na pragu in ogovoril starca:

»Dobro jutro! Kako ste delali, ko me ni bilo?«

Miklavž je bil slabe volje in je rezko odvrnil:

»Volteča vprašaj, njemu si zaupal delo, ne meni.«

Zdravniška znanost v spopadu z otroško paralizo

Letos jeseni bomo tudi pri nas začeli cepiti otroke proti tej nevarni bolezni

Zadnja leta čedalje več beremo in slišimo o strahu vseh staršev, o poliomelitisu, bolezni, ki ji pravimo tudi otroška paraliza. To ime pa bolezni ne označuje povsem točno, saj poliomelitis ne napada samo otrok, čeprav je res, da so jih le-ti najbolj izpostavljeni.

V AMERIKI JE POSTALO TO ENA NAJBOLJ GROZEČIH BOLEZNI

Proti tej bolezni zdravniki dolgo časa niso mogli uspešno nastopati. Zdaj pa se marsikje že uspešno borijo proti njej, od kar so iznašli učinkovito cepivo. V ZDA so že cepili okrog 60 milijonov ljudi, v Čehoslovački 2,300,000 otrok, na Danskem skoraj vse prebivalstvo do 40. leta starosti, v Zadnji Nemčiji, Norveški, Hollandiji in Čili otroke do petih let itd.

Strokovnjaki sicer pravijo, da učinku cepiljenja še ni moč prikazati v natančno izračunanih odstotkih, saj je minilo šele 4 leta, od kar je bil proti tej bolezni cepilen prvi človek na svetu; ta doba pa je za točne znanstvene ugotovitve o učinkovanju cepiva vsekakor prekratka. Vendar pa ugotovljajo, da zavaruje cepivo več kot 75% cepljenih otrok. Cepi se trikrat. Enkratno samo cepiljenje pa skoraj bolj škoduje kakor koristi.

V Sloveniji smo se že doslej dokaj uspešno borili zoper boleznen, saj umre zdaj na področju naše republike od obolelih približno še enkrat manj ljudi, kakor jih je umiralo pred vojno. K temu prispeva boljša splošna higiena in razvoj zdravstvene službe (antibiotiki, dihalni aparati itd.). Letošnjo jesen pa se bomo tudi pri nas že lotili najuspešnejšega ukrepa — cepiljenja. K temu nas ne sili trenutno število obolenj (v vsej Sloveniji je bilo letos zabeleženih le 33 primerov poliomelitisa), marveč predvsem želja da krvuljo obolenj, ki se že 20 let vzpenja, upognemo navzdol, da bolezen čim bolj zatrema. V letošnji jesenski akciji se bomo lotili osnovne naloge: cepiljeni bodo otroci d' šestega meseca do vključno petega leta starosti. Cepiljenje ne bo obvezno, vendar si je težko predstavljati kolikaj skrbne starše, ki bi cepiljenju nasprotnovali. Cepivo, ki ga bomo uvozili, je precej draga, vendar bodo starši plačali za trikratno cepiljenje le po kakih 500 do 600 dinarjev za vsakega otroka (natančen prispevki nam še ni znani). Razliks med tem prispevkom in dejansko ceno cepiva bo krita iz fonda, v katerega je prispeval Izvršni svet Ljudske skupščine LRS, razen tega pa se v ta sklad stekajo prostovoljni prispevki gospodarskih organizacij in privatnikov (predvsem devizna, pa tudi dinarska sredstva). Upravičeno pričakujemo, da bodo organi delavskega upravljanja, pa tudi privatniki, ki posedujejo devizna sredstva razumevajoče prispevali svoj delež za preprečevanje te nevarne bolezni.

Starši, ki jim je zdravje otrok kolikaj pri srcu, prav gotovo ne bodo oklevali s tem, ali naj dajo otroka cepiti in pla-

čajo minimalni prispevek, saj naročajo zdaj posamezniki cepivo po skrivnih kanalih iz inozemstva, kar je neprimerno dražje. V posebnih primerih, ko gre za socialno ogrožene družine oziroma otroke, pa bo pomoč družbe še izdatnejša oziroma bo cepiljenje celo brezplačno.

V okviru za zdaj razpoložljivih količin cepiva bo moč dati cepiti — na željo staršev — tudi otroke, ki so stari več kot 5 let. V takih primerih pa bodo starši prispevali približno po 1500 din (točen znesek bo šele določen) za vsakega otroka.

M. Z.

Domislice

Danes trpijo pri plesu vsi drugi deli telesa bolj kot pa noge.

Mnogim ljudem je največja ovira na poti k uspehu, samo njihov lastni jaz.

Lahko si predstavlja, da si bogat, če si v resnici reven, ali da si lep, če si grd, ali radodaren, če si skop. Točka nemogoče si je predstavljati, da si poln fantazije, če nisi. Človek, ki ima samo vsakdanje misli, nikoli ne bo doumel, da je temu tako...

Može se najbrž nikoli ne bi naučili ženo prav razumeti, toda študij jih zabava.

Pred poroko se vprašaj: ali se boš lahko s to ženo tja do visoke starosti pogovarjal? Vse drugo ni važno — pomisli, da se v življenju največ pogovarjam...

Zgodovinski in drugi paperki

Zgodovina in drugi paperki - I.

Z GORENJSKE

Od Ljubljane proti severu in severozahodu se razprostira dolga široka in plodna ravnina, ki jo proti severu zapirajo Karavanki, proti severozahodu pa Julijske Alpe. Nekako sredi te ravnine stoji ob izlivu Kokre v Savo gorenjska metropola — mesto Kranj.

Na kraju, kjer stoluje že dobro 1400 let mesto Kranj, so prebivali ljudje že v prvem tisočletju pred našim štetjem. Izkopanice iz starejše hallstattiske dobe v bližini Prešernovega gaja pričajo o ilirski naselbine na kranjskih tleh. S prihodom bojevitih keltskih Tavriskov v 2. stoletju pred našim štetjem so nastale nove razmere, ki upravičujejo domnevo, da se je našnili del okoliškega prebivalstva na kranjskem pomolu ter ustanovil majhno, mestu podobno naselbino, v kateri se niso bavili le s poljedelstvom in živinorejo, marveč tudi z obrto. O kulturni prebivalcev pričajo najdbe iz velikega grobišča na savskih terasah pod Pungertom in v Lajhu.

V dobi cesarja Avgusta so zasedli Rimljani ob osvojitvi Vzhodnih Alp tudi kotlino Kranja. Na pomolu ob izlivu Kokre v Savo so si ustanovili naselbino Stanaicum. Skromne najdbe iz rimske dobe ne dopuščajo, da bi si lahko natančno predstavili obseg takratne mestanske naselbine. Njeno jedro je bilo najbrž na Pungertu, ker so izsledili rimske grobove že v okolici župne cerkve in v bližini mestne hiše. Verjetno je bila naselbina

utrjena cestna postojanka, ki je imela važnejši pomen šele v dobi pozne antike, ko se je krhal rimski imperij in so morali Rimljani braniti državno mejo že na panonsko-italski meji. — Rimljani so takrat zgradili celo omrežje obrambnih naprav v Alpah in na Krasu, ki naj bi zapisrale svoražniku pot v Italijo.

Posebno blagostanje je doživel Kranj v zgodnjem srednjem veku, ko so se v njem naselili Langobardi, o čemer pričajo razne izkopanice iz grobov v Lajhu in drugod. Njihovo naselbino so v 7. stoletju verjetno razrušili Slovani.

Langobardi so prišli v Kranj približno leta 546, ko so prejeli od cesarja Justinihana Panonijo in vzhodno-alpske dežele. Kadaj je prenehala naselbina, je težo določiti. Leta 568 so odšli Langobardi v Italijo. Novec Justin II. (565–578), najden v Kranju, kaže, da je Kranj še nadalje ostal v langobardskih rokah. Po svoji osrednji legi je predstavljal glavno langobardsko oporišče v srcu Gorenjske. Predmete do sedaj odkritih langobardskih in gotskih grobov pri izlivu Kokre v Savo hrani muzeja v Ljubljani in Kranju. Odkrili so tudi sledove staroslovenske naselbine iz 9. stoletja, ki je prevezela naziv po nekdanjem rimskem selišču Carnium (Kranj). Večje grobišče so odkrili tudi ob priliki ureditve trga med župno cerkvijo in Prešernovim gledališčem leta 1953. — Vsi najdeni predmeti v grobovih se hranijo v kranjskem muzeju.

121.

122.

123.

124.

Joe je slabotno dejal: »Izgubil sem svoj nož. Mislim, da bo bolje, če grem in ga poiščem.« Tom pa je dejal s tresčimi usinčami: »Pomagal ti bom, ti boš šel navzgor, jaz bom pa iskal okoli studenca. Tebi pa ni treba iti z nama, Huck bova že sama našla.« Huck je čakal celo ure. Ko ni bilo prijateljev, jih je šel iskal. Našel jih je daleč v gozdu bleda in eklicna ju je izdajala, da sta se znebili težav... Tisti večer niso bili zgovorni.

»Hrto, fantje, pod šotor,« je vzkliknil Tom. Steklili so in se spotikal ob korenine. Bliski so švigali kar naprej. Zdaj pa se je ulila še ploha, ki je vse premočila do kože. Dečki so se hoteli krije sporazumevat, toda grmenje je zadušilo njihove glasove. Končno so se le prebili in premraženi ter preplašeni našli zavetje pod šotorom. Govoriti niso mogli, kajti staro jadro je tako pruhatalo, da nikakor ne bi mogli slišati drug drugega.

Končno je vihar mini. Veter je ponehaval in krošnje dreves so se čedalje šibke nagibale. Fantje so se vrnili v fabrišče in ugotovili marsikaj, za kar morajo biti hvaležni služaju. V veliko drevo, pod katerim so tabornili, je udarila strela in ga podrla. V fabrišču je bilo vse premočeno, ogenj pogašen. »Kaj zdaj?« so se spraševali. K sreči so odkrili, da so se plameni razširili tja pod veliki hled, pod katerim je bil ogenj pripravljen...